

skatteåret 1964-65 og ca. halvdelen af udskrivningen for skatteåret 1965-66. Beløbene er skønsmæssigt fordelt på de enkelte grupper på basis af beregninger over, hvorledes udskrivningen for de to skatteår er fordelt efter forsørgerstilling og efter størrelsen af de ansatte indkomster i de pågældende skatteår. De gennemsnitlige merindtægtsfradrag for skatteåret 1966-67 er anslået skønsmæssigt og svarer til de fradrag, der er benyttet ved budgetteringen for skatteåret 1966-67. Da disse skattefradrag og merindtægtsfradrag er skønnede, er de behæftet med en vis usikkerhed.

For at nå frem til de indkomstbeløb, hvoraf der skal beregnes statsindkomstskat efter skalaerne, er de gennemsnitlige skala-indkomster ifølge gældende regler i hver enkelt gruppe forhøjet med det anslåede gennemsnitlige fradragsbeløb (skattefradrag + merindtægtsfradrag) for vedkommende gruppe. Selve skalaerne er derefter udformet således, at statsskatten, beregnet af gennemsnitsindkomsten før skattefradrag og merindkomstfradrag, i de enkelte grupper, så vidt det er praktisk muligt, svarer til statsskatten ifølge de gældende regler.

På denne måde bliver statsindkomstskatten ifølge skalaerne omtrent den samme som statsskatten ifølge gældende regler for de skatteydere, hvis skattefradrag og merindkomstfradrag tilsammen svarer til det anslåede gennemsnitlige fradrag for skatteydere i den pågældende indkomst- og forsørgergruppe. Derimod vil skatteydere, hvis fradrag afviger fra det anslåede gennemsnitstal for deres gruppe, ikke komme til at betale samme statsindkomstskat efter skalaerne som efter de gældende regler. Skatteydere, der har haft særligt lave skattefradrag, fordi deres indtægt i de senere år er steget forholdsvis kraftigt, vil komme til at betale lavere statsskat efter skalaerne end efter de gældende regler. Andre skatteydere med særligt store skattefradrag vil komme til at betale højere statsskat efter skalaerne end efter de gældende regler. Det vil f. eks. blive tilfældet, hvis deres indtægt i de senere år er steget forholdsvis lidt eller ligefrem har været faldende.

Skalaernes statsskatteprocenter på de forskellige indkomsttrin er i underbilag 1 og 2 sammenlignet med de tilsvarende procenter ifølge de gældende skalaer dels for forsør-

gere, der ikke har ret til hustrufradrag, dels for ikke-forsørgere.

De anførte statsskatteprocenter er de procenter, der står i selve skatteskalaerne. De benyttes ved beregningen af statsskatten af indtægten i de indtægtsintervaller, der er angivet i oversigternes to første kolonner. F. eks. udgør statsskatteprocenterne i underbilag 1 på første trin 21 ifølge de gældende regler og 16 ifølge skalaudkastet. Det vil sige, at statsskatten ifølge gældende regler beregnes med 21 pct. af skala-indkomsten, der — opgjort efter de gældende regler — ligger mellem 7.000 kr. og 22.000 kr. Statsskatten uden skattefradrag beregnes med 16 pct. af indkomst før skattefradrag (og merindtægtsfradrag), der ligger mellem 7.500 kr. og 27.500 kr. På næste trin beregnes den gældende statsskat med 60 pct. af skala-indkomst mellem 22.000 kr. og 25.000 kr., medens statsskatten uden skattefradrag beregnes med 41 pct. af indtægt før skattefradrag (og merindtægtsfradrag), der ligger mellem 27.500 kr. og 31.300 kr. Samme procent anvendes også på de følgende trin, idet skalaens andet trin går helt op til 200.000 kr.s indtægt før skattefradrag og merindtægtsfradrag.

Skalaernes procenter svarer ikke helt til de såkaldte ligevægtsskatteprocenter. Disse procenter angiver de satser, man skulle benytte, hvis man ville beregne de nuværende skattebeløb af indtægten før skattefradrag, forudsat at skattefradrag og pålignet skat er lige store (er i ligevægt). Denne betingelse er dog kun opfyldt, når skatteyderens indkomst og udskrivningsreglerne har været uforandrede igennem en årrække. I de senere år har langt de fleste skatteydere imidlertid haft stigende indtægter. Derfor er størrelsen af deres skattefradrag påvirket af de forudgående års lavere indtægter, og det medfører, at skattefradragene gennemgående er lavere end den pålignede skat. Det er dette forhold, der bevirker, at stigende indtægter beskattes forholdsvis hårdt. Hvis man i overensstemmelse med det stillede spørgsmål skal opnå samme provenu, som efter de gældende regler fremkommer ved beskatning af stigende indkomster, må man, når skattefradraget falder bort, benytte procenter, der er noget højere end ligevægtsskatteprocenterne.